

>> Plaça Major de Monells durant el rodatge d'Ocho apellidos catalanes.

Els últims pobles de pel·lícula

En els darrers tres anys s'han rodat una trentena de llargmetratges a les comarques gironines

La ciutat de Girona, l'Empordà o la Garrotxa han vist com la seva aparició a la gran pantalla ha representat un impacte econòmic i turístic que comença amb la mateixa acollida de rodatges i que es tradueix en nous visitants. Però la història cinematogràfica de les comarques gironines va començar fa dècades. Hollywood va aterrar a la Costa Brava fa més de seixanta-cinc anys, amb Ava Gardner a la platja de Castell de Palamós, la vila vella de Tossa o l'antiga plaça de braus de Girona. *Era el rodatge de Pandora i l'holandès errant* (1951), el primer film que va projectar les terres gironines com a escenari de pel·lícula, dirigit per Albert Lewin.

PAULA NÚÑEZ > Text

La primera pel·lícula que va projectar una imatge positiva de les comarques gironines al món va ser *Pandora i l'holandès errant*, enregistrada a Roses, Girona, Palamós i s'Agaró. La gravació va centrar-se a Tossa de Mar, convertida en el poble d'Esperanza. El rodatge es va viure com tota una revolució: una de les grans estrelles del cinema d'aquell moment i la seva parella, el cantant Frank Sinatra, van ser protagonistes involuntaris d'una campanya de promoció de la Costa Brava al món.

Tot i així hem de recular força més enrere, al 1912, per trobar el primer llargmetratge enregistrat a la ciutat de Girona. Es tracta del documental mut *Girona, La Venecia Española*, dirigit

per un pioner del cinema, Segundo de Chomón. Al llarg de més d'un segle les comarques gironines han estat escenari de centenars de pel·lícules, anuncis, sessions fotogràfiques, sèries televisives... que han convertit Girona en una de les localitats que més rodatges acull de tot l'Estat. No sempre és fàcil reconèixer les localitzacions, ja que sovint els efectes especials i l'ambientació aconsegueixen transformar-les. Un dels exemples en què la ciutat de Girona va interpretar-se a ella mateixa va ser a *Soldados de Salamina* (2003), la versió cinematogràfica de la novel·la de Javier Cercas sobre la Guerra Civil espanyola. També va convertir-se en una vila francesa del segle XVIII, durant l'adaptació d'*El perfume* (2005).

La primera pel·lícula que va projectar una imatge positiva de les comarques gironines al món va ser *Pandora i l'holandès errant*, enregistrada a Roses, Girona, Palamós i s'Agaró

INICIA FILMS / LUCÍA FARAIG

El fenomen de *Joc de trons*

Però en els darrers tres anys les xifres s'han disparat a tota la demarcació, amb més d'una trentena de llargmetratges. El plat fort ha estat l'arribada a les terres gironines d'un fenomen d'abast mundial que va més enllà del cinema: la sèrie *Game of Thrones*.

Són molts els visitants que passejant pels carrers del Barri Vell de Girona hi han buscat alguna de les localitzacions de la sèrie més vista de la història de la companyia americana HBO. La campanya publicitària que aquesta sèrie ha comportat per a la ciutat va començar molt abans, amb l'anunci del rodatge. Els estudis fets des de l'Ajuntament han determinat que l'impacte publicitari de la paraula Girona associada a *Joc de trons* als mitjans i a les xarxes socials de tot el món equival a una campanya de més de tres milions i mig d'euros. En canvi, la campanya es va fer sola, pel mateix ressò mediàtic de la sèrie.

L'impacte mediàtic del rodatge de *Joc de trons* a Girona equival a una campanya publicitària de més de tres milions d'euros

>> La directora d'*Estiu 1993*, Carla Simón, i l'actriu Laura Artigas en un moment del rodatge.

INICIA FILMS /LUCÍA FARAIG

>> Una divertida escena d'Estiu 1993, pel·lícula rodada parcialment a la Garrotxa.

El rodatge va allargar-se divuit dies i van participar-hi centenars d'extres de totes les comarques gironines. La despesa total de l'equip de producció a Girona també s'apropa als tres milions i mig d'euros.

Hi apareixen llocs tan emblemàtics com la pujada de Sant Domènec, les escales de la catedral, Sant Pere de Gulligants o els banys àrabs.

Laura Merino, responsable de la Girona Film Office, explica que el valor de Girona com a plató de cinema rau «en l'espectacularitat i la bona conservació del seu Barri Vell», però també «en la capacitat de la ciutat per gestionar un esdeveniment d'aquesta magnitud».

Grans produccions amb segell gironí

Una experiència similar, tot i que no tan coneguda al món occidental, la trobem a *The legend of the blue sea*. L'Ajuntament de Girona confirma que aquesta sèrie d'origen coreà és un dels motius que el turisme asiàtic hagi augmentat més d'un 25 % a la ciutat després que l'any passat s'hi gravessin algunes escenes de la sèrie, curiosament, en les mateixes localitzacions que *Game of Thrones*. La producció asiàtica i l'americana també comparteixen un altre escenari gironí: Tossa de Mar.

Tot i la seva evident capacitat mediàtica, només cinc de la trentena de

reportatge **ELS ÚLTIMS POBLES DE PEL·LÍCULA**

rodatges que s'han fet en els últims tres anys són estrangers. Destaca el drama històric *The Promise*, protagonitzat per Christian Bale i gravat el 2015 en diferents localitzacions de tot l'Estat, com ara el castell de Sant Ferran de Figueres, on van caldre mil extres.

El talent de casa

Cal dir que les produccions catalanes i espanyoles també han donat popularitat a municipis de tota la regió. Han generat ocupació turística, sovint fora de temporada, i han apropiat el cinema a la gent del territori, que viu els rodatges com un esdeveniment excepcional.

El cas més recent és el d'*Estiu 1993*, la primera pel·lícula de la jove directora Carla Simón, que abans d'arribar a les pantalles catalanes aquest mes de juny ja havia recollit tota mena de reconeixements: va ser escollida millor *opera prima* al festival de cinema

de Berlín, la Berlinale, i el Festival de Màlaga va premiar-la amb la Bisnaga d'Or. La cirereta del pastís podria ser daurada, ja que la pel·lícula representarà el cinema espanyol als Oscar, en la categoria de films de parla no anglesa. La Garrotxa és el teló de fons d'aquesta història real: la de la mateixa directora, que va anar a viure a les Planes d'Hostoles després de la mort dels seus pares. La plaça de Sant Feliu de Pallerols o els gegants de les Planes prenen protagonisme en alguns moments del film, que també es va gravar a les Preses.

Molts dels més de dos-cents extres garrotxins van trobar-se un any després a la projecció especial que es va fer als cinemes d'Olot amb la presència de la directora. Més enllà de la curiositat dels veïns durant el rodatge, l'Ajuntament de les Planes d'Hostoles reconeix que els visitants s'interessen cada cop més per les localitzacions.

En tres anys s'han rodat prop d'una trentena de pel·lícules

>> *Andreu Buenafuente durant el rodatge d'El Pregon a Santa Pau.*

Estiu 1993 no és l'única que ha utilitzat la Garrotxa com a escenari de rodatge. El 2015 la vila medieval de Santa Pau es convertia en Proverzo a *El pregón*, de Dani de la Orden, on Berto Romero i Andreu Buenafuente interpretaven dos germans passats de voltes. Els dos protagonistes van tornar a Santa Pau un any després, a l'estrena especial que es va organitzar per donar les gràcies als santapauencs.

L'actor i humorista Berto Romero també va protagonitzar una de les

pel·lícules amb segell de casa més mediàtiques dels últims anys. *Ocho apellidos catalanes* (la segona part d'*Ocho apellidos vascos*) va ser la pel·lícula més vista del 2015, gravada l'any anterior entre Girona i el Baix Empordà. Els municipis de Monells, Cruïlles, Sant Sadurní de l'Heura, la Bisbal i Llagostera van recrear Soronelles, el poble on l'avia del protagonista, interpretada per Rosa Maria Sardà, creia viure en una Catalunya independent.

Ocho apellidos catalanes va ser la pel·lícula més vista el 2015

DeAPlaneta

>> *La plaça Major de Santa Pau, un escenari de pel·lícula*

LA ZONA

>> *Les escales de la Pabordia de Girona, envaïdes per l'equip d'Ocho apellidos catalanes.*

reportatge ELS ÚLTIMS POBLES DE PEL·LÍCULA

És fàcil reconèixer al film la plaça de Jaume I de Monells, el restaurant Ca l'Arcadi o l'espectacular masia Can Llabí de Llagostera. Monells responia perfectament al que buscava la productora, un entorn rural emblemàtic estimat pels catalans i amb capacitat d'allotjament per a un equip de vuitanta persones. A més, hi van prendre part dos mil figurants vinguts d'arreu de l'Estat. Dos anys després encara es nota pels carrers del poble el poder d'atracció de visitants que té la gran pantalla.

El director Lino Escalera també va escollir les comarques gironines per a la seva primera aventura cinematogràfica, *No sé dir adios*, premiada al Festival de Màlaga d'enguany. Es tracta d'un emotiu drama sobre les relacions d'una família davant la malaltia terminal del

pare, interpretat per l'actor Juan Diego Botto. Va enregistrar-se el maig de l'any passat entre Roses, Girona, Platja d'Aro i Olot. L'Hospital d'Olot i Comarcal de la Garrotxa va convertir-se per primera vegada en plató de cinema; això sí, sense alterar el dia a dia del centre i dels professionals que hi treballen.

Equipaments idonis, paisatges bucòlics, pobles medievals o platges paradisiàques. Les comarques gironines tenen una riquesa molt diversa que atrau turistes i cinèfils. De ben segur que, mentre s'acaba aquest article, ja s'està gestant alguna producció que projectarà l'encant d'aquestes terres a la pantalla gran.

Paula Núñez és periodista.

>> A dalt, l'actor Juan Diego Botto durant el rodatge de *No sé dir adios*, a l'hospital d'Olot.

>> A baix, Figurants d'Ocho apellidos catalanes a l'entrada de la Pabordia de Girona.

LOLITA FILMS

LAZONA

